

Nr 1019

Av herr **Nihlfors m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 83, med förslag till lag om tryggande av pensionsutfästelse m. m.

(Lika lydande med motion nr 814 i Första kammaren)

I proposition nr 83 framläggs förslag till lag om tryggande av pensionsutfästelse m. m.

Propositionen grundar sig på pensionsstiftelseutredningens betänkande »Pensionsstiftelser II» (SOU 1965: 41).

Detta betänkande innehöll åtskilliga långtgående förslag till förändringar beträffande nu existerande stiftelser. Lagförslaget avser ju att *trygga* privata pensioner.

Av den nu framlagda propositionen framgår att man i ett för löntagarna synnerligen viktigt hänseende frångått förslaget, nämligen beträffande förmånsrätten i konkurs. Utredningen föreslog att förmånsrätt jämlikt handelsbalken 17 kap. 11 § skulle ges åt fordran å framtida pension. Denna förmånsrätt i konkurs ligger som bekant efter inteckningar men före skatter. Med det starkt ökade antalet konkurser skulle den föreslagna förmånsrätten ha fått stor betydelse för löntagarna utan att den nämnvärt skulle ha påverkat företagets kreditmöjligheter.

Vi har sett flera exempel på hur löntagare, som haft pensionsutfästelser från fria stiftelser eller säkrade i dylika stiftelser, blivit helt utan pension i arbetsgivarens konkurs, därför att någon förmånsrätt jämlikt handelsbalken 17 kap. 11 § ej skyddade pensionsfordringen. Vi har erfarit, att rena socialfall uppstått på grund härav. Det måste anses mera angeläget att säkra pensionsmedel än skatter, eftersom ju pensionsmedel är att betrakta som löne-medel. Vad skatternas förmånsrättsställning beträffar har lagberedningen även framlagt ett förslag innebärande att denna förmånsrätt skall avskaffas.

I sina yttranden över pensionsstiftelseutredningens betänkande instämde såväl LO som TCO i förslaget att pensionsmedel skulle erhålla förmånsrätt enligt handelsbalken 17 kap. 11 §.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att förmånsrättsordningen i handelsbalken 17 kap. 11 §, 3:e stycket, får följande lydelse:

»Förmånsrätt efter vad i andra stycket sägs åtnjutes i arbetsgivarens konkurs för fordran å framtida pension, i den mån fordringen icke utgår med förmånsrätt enligt 6 a §. Samma förmånsrätt åtnjuter borgensman till allmän pensionsplan för vad han utgivit till inköp av privat pensionsförsäkring åt gäldenärens arbetstagare. Utfäst pension får dock ej väsentligt överstiga vad som är normal pension inom motsvarande grupp av arbetstagare.»

Stockholm den 26 april 1967

Folke Nihlfors (fp) Bengt Wiklund (s) Folke Björkman (h)

Nr 1020

Av herr Jonasson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående riktlinjer för jordbrukspolitiken m. m.

(Lika lydande med motion nr 816 i Första kammaren)

Stockholm den 24 april 1967

Bertil Jonasson (cp)

Gustaf Svensson (cp) Fritz Börjesson (cp) Stig Josefson (cp)
i Vä i Glömminge i Arrie

Nr 1021

Av herr Svensson i Vä m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående riktlinjer för jordbrukspolitiken m. m.

(Lika lydande med motion nr 818 i Första kammaren)

Stockholm den 24 april 1967

Gustaf Svensson (cp) Sven Vigelsbo (cp) Sven Johansson (cp)
i Vä